

4/
2021

ostravský
evangelický
**zpr
avo
daj**

Elisba Vízinská

biblický úvodník

Jeho vzezření

Co je krásné a co není? Zůstaneme-li u člověka s tím, co je na něm krásné, napadne mne, že nejspíš musí existovat nějaký vzor „správně vypadajícího člověka“. Otázkou je, jestli jen jeden, nebo jich může být víc. Myslím, že krása předpokládá rozmanitost a dokonce kanoničnost krásy nepopírá vícero jejích podob. Pro správné posouzení krásy lidského jedince je nezbytná idea, která přesně definuje, kdo, za jakých okolností, s jakými potřebnými vlastnostmi je krásný, a k tomu dodává: je to ten, kdo tuto ideu nejlépe reprezentuje, žádoucím způsobem interpretuje, lichotivě zpodobňuje lidskou podstatu. *„Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem.“* (Izajáš 52,14)

Jako znetvořené vnímáme to, co je nadáno silou skvěle reprezentovat lidské pokolení, ale z nějakého důvodu nás v našem očekávání zklame. Člověk netvrdí, že všechno, co vypadá jinak, než jak on si představuje, je

nutně ošklivé, ale že všechno, co by mohlo a nejspíš i mělo vypadat tímto určitým způsobem, aby jeho samého dobře reprezentovalo, a přece tak nevypadá, to je ošklivé. Idea krásy se tak přiznává k určitému sebezpochození člověka. Přesněji, ne k tomu, jak člověk sám sebe chápe, ale k tomu, jak sebe sama chápat chce. Tato ochota ke spolupráci, loajalita vůči obrazu, který se pokouším životem ztvárňovat, považuje se za nejdůležitější. Tím, co člověk považuje za krásné, říká nejvíce to, jak sám chce být vnímán a viděn. To mu také umožňuje neznat se k tomu, čím je, ve prospěch toho, čím není, ale kým by se třeba v budoucnu mohl stát, kdyby...

Trpící služebník není krásný proto, že se příliš vzdálil mínění, které o sobě člověk chce mít? Trpící služebník, jako zakázaný obraz, boří představu, kterou si člověk o sobě vytvořil, ideu, která dovoluje člověku nevidět sebe sama jako toho zkroutěného, nešťastného, nevidět se jako beznadějný, ztracený případ... nepoznávat se jako v zrcadle, v osobě toho kdo trpí?

○ Trpícím služebníkovi se dále pí-

še: „Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Izajáš 53,4-5) Trpící služebník, zohavený, ošklivý, nepodobný člověku, nepodobný lidem, zde vystupuje v roli obětního beránka (jeho jizvami jsme uzdraveni) – každá doba a každá společnost má svého – díky kterému si může uvědomit cosi, co se týká právě jí. Nevím, kdo je dnes tím služebníkem Hospodínovým vyvoleným k oběti. V době prorokově to byl možná Jeruzalém. V době novozákonní roli obětního beránka zastal Kristus, ten který snímá hřích světa... Pokaždé je to ale ten, na kom má být vidět cosi, co se týká představy, dobrého mínění, které o sobě každý z nás má. Co tedy znamená, že někdo je tak odporný, že si jej nelze vážít, člověku zcela nepodoben...? To znamená, že nevhovujícím způsobem reprezentuje ideu lidství, která vychází z našich úvah o člověku, o tom, co jej (nás) nejlépe interpretuje... A ukazuje to tak, jak bychom sami sebe vidět nechtěli. Jenže, možná právě tím, je nám ten opovržený nejvíce podoben...?

Pravým člověkem, nositelem ne-

falšované ideje lidství, je mi ten, o němž jsme o Vánocích zpívali: „Člověčenství naše ráčil vzít na se...“ Kde ale skončilo člověčenství naše, co z něho zůstalo? Nejprve v jeslích, pak v hrobu leželo. Také na kříži, vystaveno zrakům, viselo. Do toho pojetí krásy podle kánonu člověka se vejde hodně, ale rozhodně ne všechno, některá zpodobnění zkrátka nejsou přípustná. Mým vyznáním je, že tu byl někdo, kdo mne uměl zpodobnit lépe než já sám sebe, někdo, kdo mne také znal lépe, než jak mne znají druzí lidé, někdo, kdo mne miloval více než já jeho, někdo, kdo se za mne obětoval, a proto se mi nelíbil - že ne on mne, ale já jeho více potřeboval - on dokázal být mnou, ale ne už já Jím... Člověčenství moje, potupu naši na svém těle až na kříž nese. Snad je to tak, že on se podobá mně, abych se já mohl více podobat Jemu.

Pavel Šindler

Zápisky z březnové schůze staršovstva

- ✓ Zoomovou schůzi započala úvodem sestra farářka. Po obvyklém schvalování zápisu a kontrole úkolů byli presbyteri seznámeni s korespondencí. Například nám bylo sděleno, že komunikační média (plachty) visící na budově bez čísla popisného (kostelní mříži) nejsou v souladu s loňským nařízením o regulaci vizuálního smogu (reklamy) ve městě Ostrava a byli jsme vyzváni k odstranění závadného stavu.
- ✓ Také ústředí církve na nás myslelo zasláním výsledků ankety o postavení presbyterů v církvi a materiály pro obohacení schůze staršovstva. Bohužel, náš program byl již dost bohatý, takže starší dostali za domácí úkol si je prostudovat.
- ✓ Starší se zabývali péčí o členy sboru (pastorací) – především o ty, kdo už do sboru chodit nemohou, nebo ty, kdo sotva chodit začali. V domově na Kamenci je již možno provozovat bohoslužby.
- ✓ Byla schválena zpráva staršovstva o životě a stavu ostravského sboru za rok 2020. Termín výročního sborového shromáždění zůstává vzhledem k vládním opatřením otevřený.
- ✓ Starší se shodli, že Večeři Páně omezíme jen na Velký pátek a velikonoční neděli, dokud epidemie nepoleví. I když v kostele může být 76 lidí, budeme bohoslužby přenášet po internetu nejméně první dvě dubnové neděle.
- ✓ Noc kostelů proběhne, dá-li Pán, 28.5. a organizujeme ji letos my – koordinátorem je Jana Grollová, která přijímá návrhy na vytvoření programu.
- ✓ Starší se také zabývali rekonstrukcí jednoho z uvolněných nájemních bytů a dalšími hospodářskými úkoly – odstraněním závad elektronistalace, opravou topení či výměnou sporáku.
- ✓ Bratr farář vybrousil, opravil a naolejoval podlahu v klubovně pod farou, s rodinou místnost vymaloval a s přispěním stolařů z charity sv. Alexandra zhotovil a nainstaloval trojdílnou lavici do klubovny pod farou. Také pingpongový stůl je jeho zásluhou zase funkční.

modlitby

✠ Děkujeme z celého srdce Pánu za jeho obět, která je středobodem křesťanské víry, podstatou odpuštění a zdrojem naděje v následném vzkříšení.

✠ Budme vděční za skutečnost, že i ve špičce epidemie se nezhroutilo zdravotnictví a zdravotnický personál byl schopen za pomoci okolních států postarat se o nemocné. Děkujeme za zdravotníky, dobrovolníky, učitele, rodiče i všechny ostatní, kteří obětavě udržují společnost v chodu i v této ochromené době.

✠ Děkujeme za vydatnější zimní srážky, které byly požehnáním po dlouhém suchém období.

✠ Chvalme Pána za možnost využít komunikační prostředky internetu a přesunout sborové aktivity do virtuálního prostoru. Děkujeme za všechny, kteří navštěvují seniory, nemocné, osamělé, nebo je podporují telefonáty či zásilkami.

✠ Prosme Pána o ochranu a požehnání pro všechny, kteří šíří evangelium našeho Pána a Spasitele skutkem i slovem. Ať jeho Slovo, moc a milost zazáří jako slunce z mraků. Prosme jej, ať je povzbuzením pro lidi v depresi, izolaci, zoufání či tísní.

✠ Ať je Boží láska vylita v našich srdcích a skrze ni se utvářejí naše vztahy k bližním. Vyprošujme trpělivost, lásku a pochopení pro školní děti a jejich rodiče. Prosme Pána, ať mění lidské životy a sjednává nápravu všude tam, kde jsme se my, lidé, minulí s jeho vůlí.

✠ Mysleme v modlitbách na růst našeho sboru ve víře a v úsilí pracovat pro Boží království. Prosme za Boží vedení pro staršovstvo a kazatele, abychom všichni dokázali rozpoznat a činit Jeho vůli a nepromarnili čas, který nám Pán dal.

✠ Prosme o zdraví pro nemocné, útěchu pro ztrápené, osamělé, potřebné a hendikepované. Moudrost Ducha pro ty, kteří se potřebují rozhodnout, sílu k odpuštění pro ty, kdo si v srdci drží zášť nebo hořkost, odvahu a odhodlání pro nesmělé, váhající, bojácné a slabé, nadpřirozenou posilu pro ty, kteří procházejí výhnní zkoušek. Mysleme na mládež, ať nalézá zakotvení v naději z víry, místo ve společenství a roste k zodpovědnosti. Vyprošujme milost spásy pro ty, kteří se vzdalují od Pána, nebo k němu dosud nenašli cestu.

✠ Nezapomínejme v modlitbách na Diakonii a partnerské sbory.

✠ Modleme se za Boží bázeň, střídmost a zodpovědnost pro v moci postavené a správce.

✠ Mysleme na všechny postižené válkou a katastrofami, na pronásledované, utištěné, žízňící po právu a spravedlnosti, domově nebo svobodě.

✠ Vyprošujme u Pána ochranu pro životní prostředí a náš zodpovědný postoj k Božímu stvoření.

ms

Sčítání lidu 2021

Na přelomu března a dubna tohoto roku začne v České republice sčítání lidu, které probíhá pravidelně jednou za 10 let.

Také letos bude jeho součástí otázka na náboženskou víru (v listinném sčítacím formuláři kolonka B10). Ta je formulována slovy: „Uvedte Vaši náboženskou víru (náboženský směr, hnutí, církev nebo společnost, ke které se hlásíte).“

Otázka je sice zařazena jako nepovinná a formálně její výsledky k ničemu konkrétnímu neslouží, z minulosti ale víme, že výsledky se stanou podkladem pro rozhodování státních a veřejných institucí ve vztahu k církvím na příštích 10 let.

Proto vás prosíme, ač je údaj dobrovolný a nepovinný, abyste kolonku vyplnili.

Statistický úřad v instrukcích k formuláři vyzývá, aby lidé vyplňovali název církve co nejpřesnějším oficiálním názvem. V případě naší církve je tedy náležitým tvarem: „Českobratrská církev evangelická“.

Obracíme se touto výzvou nejen na členy farních sborů, ale také na vás, kteří formálně členy nejste, a přesto se k naší církvi hlásíte, sympatizujete s ní, účastníte se některých akcí, máte v ní své přátele... Pokud je to v souladu s vaším přesvědčením, vyplňte také, prosíme, „Českobratrská církev evangelická“ v kolonce „Náboženská víra“.

Online fáze Sčítání 2021 začíná 27. března a trvá do 9. dubna. Probíhá pomocí internetových dotazníků nebo prostřednictvím mobilní aplikace. Pro ty, kdo nevyplní formuláře v digitální podobě, navazuje od 17. dubna listinné sčítání, které vrcholí 11. května. Budeme rádi, když této informaci věnujete prostor ve sborových ohlášeních a dopisech, na webech i sociálních sítích či v osobních rozhovorech.

Synodní rada Českobratrské církve evangelické

v ý z n a m n é n a r o z e n i n y v d u b n u

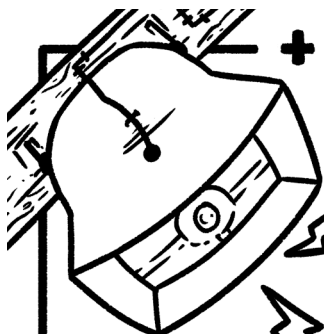
Jan Kostruch

Jarmila Friesová

Sylva Pivodová

Věra Bergrová

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77... Respektujeme, pokud nahlásíte kazateli, že si zveřejnění nepřejete.

Pozor, hlášení!

Ve dnech 31. 7. - 14. 8. 2021 bude Farní sbor
Českobratrské církve evangelické v Ostravě
pořádat letní stanový tábor na téma:

M * A * S * H

Pojďte společně s námi prožít příběhy plné černého
humoru, který se stal nejsilnější zbraní v boji s depresí,
stresem a válečným šílenstvím. Prožijme společně příběhy
doktorů mobilní chirurgické nemocnice (MASH) uprostřed
korejské války. Naši hrdinové sice nemají vůbec žádnou
vojenskou morálku a neuznávají armádu, ale svérázným
humorem a zvláštním druhem kolejality napomáhají sobě
i ostatním lépe přežít v drsných podmínkách války,
daleko od domova...

Více na tabory-cceostrava.cz

Co dobrého přinesl COVID

Požádala jsem Vás, abyste se zamysleli, zda vám i tato složitá doba přinesla něco dobrého. Až na jednu odpověď zde všechny uvádím. Ta jedná jediná, totiž nic pozitivního nevyjmenovala... až tak těžká je tahle doba. O to víc si vážme každého dobra.

Hana Vlčinská: Zavedená distanční výuka mi umožňuje „chodit“ na některé hodiny s denními studenty, což je skvělé.

Marie Václaviková: Mám před každou infekcí respekt, ale ne strach, že by mi bránil v pomoci druhému, ale u této infekce jsem očkování přijala, které jindy odmítám. Za další, vedlo mě to k větší kázni a zodpovědnosti k sobě i ke druhým. Nejvíce jsem si uvědomila prohloubení vztahu pomoci v rodině, mezi přáteli, a dokonce i lidmi z ulice.

Jana Hašková: Asi to, že jsem vzala na milost techniku, které jsem se stále vyhýbala, přijala jsem dar, který mi byl nabídnut jako pomoc v této situaci a za vydatné pomoci dětí se snažím zrezivělé mozkové závitky zprovoznit.

Lenka Foltýnová Glacová: Pokud je něco v plánu udělat, pokud se má něco odehrát, neodkládat to, neboť nikdy nevíme, kdy nám to kdo zakáže či jinak znemožní.

Jiří Groll: 1. Objevení ceny biblických hodin. Tím, že stačí přijít za dvě minuty sedmáct a pustit PC, být vtažen do velmi zajímavých diskuzí, hledat, čím ke mně mluví Matoušovo evangelium. To je pro mne až překvapivé, co jsem dříve z nedostatku času nevyužíval. 2. Střední generace, diskuse probíhají trochu v jiné podobě a poznáváme se zase trochu z jiného úhlu. 3. Měl jsem čas přečíst dvě knihy od prof. Tomáše Halíka (*Čas prázdných kostelů* a *Chci, abys byl*) a vidět zase z trochu z jiného úhlu pohled na význam společenství a co je vlastně důležité v životě křesťana, sboru a církve. 4. Chybí nám společenství sboru, a tak se často poptáváme po někom na koho si právě vzpomeneme, někdy i voláme telefonicky a myslíme na ty, které nevidíme při online přenosech.

Jaromír Drozd: 1. mohl jsem být s naší Kačenkou takřka 24x7. 2. A taky jsem se naučil na kytaru čtyři akordy: E dur, E moll, D dur, A dur. 3. A taky mi COVID dal skvělé eZpravodaje.

Drahoslava Šeptáková: Našla jsem snadno „pozitivní přínos“. Vámi sestro farářko byla nalezena cestička, jak se účastnit biblických hodin. Pro mne i v normální době je to pro vzdálenost a spoje téměř neschůdné. S Vaší trpělivostí a nadšením pro tuto záležitost jste mě za pomoci sestry Hanky V. naučily se k Vám proklikat, pro mne neznámým způsobem!! Odcházela jsem do důchodu tímto médiem nepolíbená. Doma mě internet nebavil, protože jsem ho moc neuměla. Obohatilo mne to o společnost bratří a sester, se kterými se společně zamýšlíme nad Biblií, co nám sděluje. Ráda poslouchám zasvěcené a erudované příspěvky. Tato doba mně také dala blíže se seznámit při těchto kontaktech, když bohoslužby jsou tak omezené...

Tomáš Novotný: 1. Z praktického hlediska jsme si všichni uvědomili, jak moderní technika ruší hranice a vzdálenosti. Dnes není problém, abych měl v online semináři přednášejícího z Prahy, nebo abych já přednášel v Izraeli. Díky této situaci se také uskutečnilo to, co jsem už dlouho plánoval, ale vždy se nám zdálo, že to naráží na praktické problémy - totiž, že budu pomáhat farářům ČCE s opakováním hebrejštiny. Za této onlinové situace jsme si uvědomili, že není problém, že je jeden z Jižních Čech a druhý třeba ze Znojma... a scházíme se pravidelně se třemi skupinami farářů. 2. Ze sborového hlediska si uvědomuju, že jsem snad ještě nikdy u kávy a čaje nemluvil s tolika členy našeho sboru a tak důkladně, jako nyní každou neděli. Je to moc milé a vřele zvů na tato setkání mnohé další. 3. Z duchovního hlediska asi má pro mě největší význam, že se učím těšit do nebe. Asi ani před touto dobou jsem nebyl v situaci, že bych se bál smrti, nebo se jí snažil nějak vyhnout. Ale uvědomil jsem si, že neprožívám vnitřně těšení na to, že to bude na druhém břehu nesrovnatelně lepší. A tak se na tom snažím pracovat.

Zpracovala Ewa Jelínek

Folkloristka tělem i duší

Ve sboru ji a její rodinu setkáváme v rámci bohoslužeb už 4 roky. Původně byla členkou českotěšínského sboru ČCE ale protože bydlí blíž Ostravě, rozhodla se přestěhovat i do ostravského sboru a tak jsme 17. března 2017 přijímali ve sboru nejen ji, ale i tříměsíčního synka Jiřího. Rok na to také měsíční Rozálii. Lenky Foltýnové Glacové jsem se ptala mimo jiné na koníčky a postřehy z koronakrizy.

Jak vnímáte současnou situaci?

Asi jako mnozí čelím této situaci z více úhlů.

Jsem učitelka. Je neustále těžší a těžší dostávat studenty z apatie, do které je současná situace dostala. Distanční výuka nefunguje. Stojí mě to mnoho času a daleko více energie, abych si v hodinách zachovala pohodovou mysl a alespoň trochu ze svého nadšení přenesla na studenty. Přestávají reagovat. Je to smutné, ale pouze „nějak přežívají“. Nevěří, že někomu záleží na tom, co s nimi bude. Jsou nazlobení, že právě oni musí již bezmála rok (téměř nejdéle ze všech) fungovat v tomto režimu. Asi je těžké si představit, co to pro ně znamená být neustále doma a potkávat se jen s těmi, se kterými bydlí, a zbytek svého „světa“ vidět jen jako malou tečku na obrazovce svého počítače. Většina z Vás stále pracuje a stále je alespoň v nějakém kontaktu s dalšími živými bytostmi, které do vašich dnů přinesou vždy něco nového, alespoň drobnou změnu. Studen-

ti toto ztratili. Trápí mě to. A také mě moc mrzí, že se pořád najde spousta lidí kolem, kteří si myslí, že učitelé jsou již rok doma „na prázdninách“, nic moc nedělají a vydělávají pořád stejně. Přála bych všem těm být s námi doma alespoň dva dny, aby zjistili, jak to u učitelů chodí a v kolik běžně chodí spát tak, aby vše připravili na další den.

Jsem folkloristka tělem i duší. Samozřejmě, že působení ve folklorním souboru není nic životně důležitého. Jsou mnohem závažnější věci v životě a člověk si musí umět něco po nějakou dobu odepřít, když to jinak nejde. Myslím si ovšem, že mimo jiné i volnočasové aktivity jsou tím hnacím motorem, který nám dodává energii do dalších dní, budujeme si skrz ně vzpomínky, které nám vykouzlí úsměv na tváři, když třeba máme nějaké trápení. To teď už dlouho není možné a lidé chřadnou. Když se trápí duše, trápí se a bolí i tělo.

Ale hlavně jsem máma. Je mi

smutno, když vidím své děti, které jsou plné života, chuti něco dělat, a které přišly o své jistoty, kamarády, zájmy. Jako rodiče jim to můžeme nahradit jen částečně. Nikdy jim nevytvoříme tu stejnou atmosféru, i když se snažíme sebevíce. Tato smutná doba jim vzala mnohé, na omezení narážejí téměř na každém kroku.

Za největší zlo považuji to, jak pandemie, respektive její pokřivený a nepřetržitě útočící obraz v médiích, změnil vztahy mezi spolupracovníky, kamarády, a hlavně rodinnými příslušníky. Bohužel toto se neděje pouze v současné době, ale dělo se opakovaně napříč stoletími. Lidé jsou

v mnohém nepoučitelní, zapomínají na zdravý rozum a lidskost a bohužel na to doplácují naše vlastní děti, kterým bychom měli být vždy oporou. I my teď tápeme, nevíme jak dále a ztrácíme síly v jednom konfliktu za druhým.

Modlím se. Modlíme se s dětmi. Nemohu (nebo spíš asi nechci) jim sdělovat vše, na co se ve svých modlitbách ptám. Každý den prosím o vydrž a s trochou nadsázky i o zdravý rozum pro ty, kteří by nás měli touto dobou vést a nevedou. Přiznávám, že se mnohdy i v modlitbách zlobím a nechce se mi takto dál. Ale i tak děkuji, že i přes to všechno zvládnou další den s úsměvem jak doma, tak i „online“ se studenty. Ale stojí mě to mnoho sil.

Zmínila jste, že jste folkloristka. Jak se to „dělá“?

Tančím již od svých 5 let, kdy mě maminka (bývalá tanečnice souboru Slezan) přivedla do dětského souboru Slezanek. Ale ještě dříve, když maminka aktivně působila v souboru, brávala nás společně s mou sestrou na zkoušky, když nás doma zrovna neměl kdo hlídat. Což mimochodem zažívají nyní i mé děti. Má sestra také dlouhou dobu tančila jak v dětském, tak dospělém souboru. Můj mladší bratr chodil do dětského souboru. Já tancuji nepřetržitě (pokud nepočítám krátká období před a po porody) už

bezmála 35 let. Vedoucí souboru a choreografkou Slezanu nejsem dlouho, bude to 7 let.

Můžete nám přiblížit soubor Slezan?

Slezan je folklorní soubor z Českého Těšína a žije svým pestrým životem již 65 let. Zpracovává lidovou kulturu z oblasti Těšínského Slezska, kraje od Bohumína po hranice se Slovenskem a na západě od Frýdku po Bielsko na východě. Je to svérázný kraj s bohatým folklorem, který se značně liší od jiných regionů, a to jak rozmanitostí lidových oděvů, písňového a tanečního repertoáru, tak charakteristickým nářečím oblasti, tzv. po naszymu, které je zvláštním spojením jazyka českého, polského, slovenského a německého.

Máte vůbec ještě možnost si zatančit a zazpívat?

Jako vedoucí si už na pódiu moc nezatančím, ale na zkouškách při rozcvíčkách a nácvicích jednotlivých choreografií se hýbu pořád. A zpívám si, lidově řečeno, FURT. Takže asi rozumíte, jak moc mi vše teď chybí. Ano, je náročné skloubit rodinu, práci a tohoto časově náročného koníčka. Vždy ale říkám - to, co člověka baví a co opravdu chce dělat, na to si najde čas a energii vždy. Lidé, kteří mě dobře znají, ví, jak aktivní člověk jsem. Takže aby mi tanec náhodou

nechyběl, přidala jsem se před 7 lety ještě jako tanečnice k souboru Fogáš z Ostravy. Tanec je pro mě nejkrásnější a zároveň nejzábavnější pohyb.

Jak vypadá život Slezanovců v době pandemie?

Jedním slovem smutně. Mnozí nepochopí (a nemám jim to za zlé), jak se pravý folklorista cítí, když musí škrtnat jedno plánované vystoupení za druhým, když se nemůže scházet

pravidelně 1-2x týdně na zkouškách, když neví, co a jak bude. Ono se sice řekne, že se škrtně jedna akce v kalendáři, ale už ne všichni si uvědomí, že za každou akcí stojí mnoho a mnoho hodin příprav a trénování. Pro vaši představu - náš koncert k 65. výročí založení souboru, který se měl konat 4.12.2020 a který jsme také museli zrušit, jsem skládala bezmála rok.

Je až s podivem, že se nám v létě 2020 podařilo natočit a poté i vypustit do světa naše dlouho připravované CD písní o lásce z oblasti Těšínského Slezska „Povjydz sercu memu“. I dnes jsem vděčná za to, že jsme to i přes všechny překážky nakonec společně zvládli.

Ale abych se vrátila k životu folkloristů v pandemii. Členové žádného souboru, ani toho našeho, nikdy neměli tak dlouhou pauzu. Takže i já sama jsem zvědavá, kolik z nás bude ve Slezanu pokračovat, až se zase k sobě budeme moci vrátit. Říká se sice, že koho folklor doopravdy chytne, tak je to láska na celý život, ale nikdo z nás zatím nezažil takovou zkoušku trpělivosti, jakou procházíme právě teď.

Obecně (ted' nemyslím Slezanovce) mnoho lidí kolem mě se již dostalo do stavu, ve kterém jim jednoduše vyhovuje, že jdou pouze z práce a do práce a pak nikam nemusí. Jsou doma, sledují TV nebo hrají na počítači, kontrolují pořád dokola mobil (sociální sítě) a nic jiného už ani nepotřebují. Cítím velkou beznaděj.

Přijali byste někdy pozvání na vystoupení v našem kostele?

Plánování jsem již před nějakou dobou s trochou nadsázky zařadila mezi extrémní sporty. Nicméně, až nám bude umožněno zase se

scházet, zpívat a tančit, rádi pozvání přijmeme. (Mluvím ted' sice více méně za sebe, ale věřím, že i po této dlouhé nečinnosti se ke mně přidají i ostatní Slezanovci.)

Máte nějaké životní krédo?

Kdo chce, hledá způsob. Kdo nechce, hledá důvod.

A také jeden můj oblíbený autor Antoine de Saint-Exupéry jednou řekl: *Fais de ta vie un rêve, et d'un rêve, une réalité* (Proměňte svůj život v sen, a své sny ve skutečnost).

Nač jsem se zapomněla zeptat?

Cením si každé otázky, kterou přede mě život postaví. Znamená to, že se musím snažit si své myšlenky a názory obhájit jak před ostatními, tak zejména sama před sebou. Také mi to přináší radost. Protože ptát se znamená zajímat se o toho druhého. A to mě moc těší. Člověk by se měl radovat pořád. Někdy je to opravdu hodně těžké, ale musíme se snažit. Když se nám podaří vykouzlit úsměv na tváři toho druhého, stojí to za to!

Moc děkuji za rozhovor a těším se na jeho pokračování někdy po bohoslužbách, naživo. A nemůžu se dočkat až Vás uvidím v kroji!

Ptala se Ewa Jelínek

poděkování staršovstva

- ✓ Staršovstvo sboru děkuje rodině Šindlerových a M. Waloschkovi za práci v klubovně
- ✓ Sestře faráře Ewě Jelinek za vypracování Zprávy o životě sboru a za starost o fungování sboru v covidové době
- ✓ Janě a Jirkovi Krejčí za hezký vstup do bohoslužeb
- ✓ Láďovi Rajdusovi za starost o stavební záležitosti sboru a za práci, kterou pro sbor dělá
- ✓ Pavle Machové za velikonoční dárečky a přání pro starší lidi ve sboru a Elviře Krupové za pomoc
- ✓ a stále děkujeme všem, kteří se podílejí na živém přenosu nedělních bohoslužeb

informace o sboru

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zaslání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

Stojíte-li o příležitostné informace rozesílané emailem, přihlaste se na stránkách sboru:

ostrava.evangelnet.cz/kontakty/

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou. Neváhejte této služby využít. Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání. Telefonicky se můžete obracet na Hanku Vlčínskou (tel. 734 240 550)

ADRESA:

Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

ÚŘEDNÍ HODINY:

úterý a čtvrtek 9:00-12:00

E-MAIL:

ostrava@evangelnet.cz

WEB:

ostrava.evangelnet.cz

FARÁŘI:

Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

KURÁTOR, REDAKTOR:

Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

23 00 36 55 61 / 2010

program na duben

pátek, 2. dubna	Velký pátek 10:00 Bohoslužby s Večeří Páně (kostel + ČT2) 19:00 Nokturno (online)
neděle, 4. dubna	Velikonoce 08:30 Bohoslužby s Večeří Páně a křty (kostel + online)
úterý, 6. dubna	19:00 Starší mládež (online)
středa, 7. dubna	17:00 Biblická (online) 17:40 Konfirmandi (online) 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 8. dubna	16:00 Dorost (online)
pátek, 9. dubna	19:00 Střední generace (online)
neděle, 11. dubna	08:30 Bohoslužby (kostel + online)
úterý, 13. dubna	19:00 Starší mládež (online)
středa, 14. dubna	17:00 Biblická (online) 17:40 Konfirmandi (online) 18:00 Staršovstvo (online) 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 15. dubna	16:00 Dorost (online)
neděle, 18. dubna	08:30 Bohoslužby (kostel)
úterý, 20. dubna	19:00 Starší mládež (online)
středa, 21. dubna	17:00 Biblická (online) 17:40 Konfirmandi (online) 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 22. dubna	16:00 Dorost (online)
sobota, 24. dubna	18:00 Ekumenické modlitby (online)
neděle, 25. dubna	08:30 Bohoslužby (kostel)
úterý, 27. dubna	19:00 Starší mládež (online)
středa, 28. dubna	17:00 Biblická (online) 17:40 Konfirmandi (online) 20:00 Čas modliteb
čtvrtek, 29. dubna	16:00 Dorost (online)
neděle, 2. května	08:30 Bohoslužby (kostel)

